

Min Weekend med "Finn"

Af Hanne Larsen. Fredericia

Vores familie blev i januar de lykkelige ejere af en lille Border-terrier hvalp efter Borderhouse Beauty Queen og Elias v. Hengstbachtal. Vores lille hvalp bærer navnet "Krumme" og stammer fra Iben Lind Ormand, kennel Always Fox Ready.

Når man nu er blevet ejere af et sådan et lille pragteksemplar, som ens egen jo altid er, ønsker man at lære og deltage i alt, hvad der drejer sig om sådan et lille væsen, og efter at have studeret aktivitetslisten i **BORDER POSTEN**, nr 9, var det meget nærliggende at melde sig til et **TRIMMEKURSUS** for begyndere i Vejle, lørdag d. 27/3. Dog syntes jeg ikke, at vores lille "Krumme" trængte særlig meget til at blive trimmet på daværende tidspunkt. Dette omtalte jeg til Iben Ormand, og flink, som hun jo altid er, tilbød hun, at jeg måtte låne hendes "Finn", som trængte meget til en trimning.

Jeg sagde ja tak til tilbuddet, og lørdag morgen kl. 0900 mødte jeg op hos Iben for at hente "Finn". Iben skulle til et møde på Sjælland, og ville først komme sent hjem, så vi aftalte, at jeg skulle beholde "Finn" til næste formiddag. Jeg var meget spændt på dagen.

-Jeg fik "Finn" ombord i bilen. Han sad fint i sit bur og hyggede sig med sin kalveklov. Da vi kom til Vejle, lukkede jeg ham ud, og han fulgte pænt med mig. Vi fandt gymnastiksalen, hvor kurset skulle finde sted. Her fik vi stillet trimmebord op, og der var i mellemtiden kommet flere "kursister". De andre Border Terrier var kun hvalpe, som vores lille "Krumme" der

hjemme, og her stod jeg med store dejlige "Finn", som virkelig trængte til at blive trimmet. Jeg var ved at blive nervøs.

Inden vi fik set os om, var vi i gang. Lene Hjelme underviste. "Finn" kim op på bordet - uden vrøvl, og Lene brugte ham som prøveklud. Han var en fantastisk hund. Min nervøsitet var forsvundet, og jeg arbejdede med ham, og man kunne virkelig se hvor langt jeg nåede. "Finn" var meget samarbejdsvillig, ja nogle gange havde man det indtryk af, at han selv vidste hvor langt jeg var nået, og drejede sig rundt efter dette.

Inden vi så os om var der kaffepause. Lene havde kaffe og wienerbrød, med, og herefter luftede vi hundene, og så var det tid til at fortsætte, og inden vi fik set os om var kurset slut. Det havde været en god og lærerig dag. Jeg var meget glad for at have haft "Finn" med, da jeg virkelig følte, at jeg havde haft noget ud af dagen.

Nu var jeg meget spændt på at komme hjem til familien for at vise resultatet. Spændende var det jo også, hvordan vores "Krumme" og "Finn" ville finde ud af det med hinanden. Der var slet ingen grund til at have frygtet dette. "Finn" fandt sig i ALT fra "Krummes" side, og familien synes lige som jeg, at han var et pragtfuldt eksemplar af racen. Pigerne var ude på en lang aftenur med hundene, og da det blev sengetid blev de puttet, og vi hørte ikke mere til dem før næste morgen, da det igen var tid til luftetur.